

[Statsministeren.]

optagelse som ligeberettiget del af riget, rigsdagens sammensætning og arbejdsform og endelig forholdet til udlandet. I tilslutning hertil foreslås en række mindre reformer, som dog hver for sig betyder fremskridt i retning af yderligere sikring af borgernes rettigheder i et folkestyret land. Hver af disse ændringer er en videreførelse af juni-grundlovens tankegang og betegner på intet punkt et brud med denne.

Et af de smukkeste resultater af den folkelige udvikling, der har fundet sted gennem de sidste menneskealdre, er den kønnes ligestilling, som nu på næsten alle områder er gennemført. Det har derfor været en ganske naturlig ting, at det indgik i forfatningskommissionens overvejelse at ændre reglerne for tronfølgen således, at kønne også på dette område ligestilles. Imidlertid kan dette spørgsmål ikke alene betragtes ud fra synspunktet om kønnes ligestilling. Også andre hensyn må tages i betragtning. Overvejelserne er resulteret i det forslag til tronfølgelov, som nu foreligger. Dette forslag åbner mulighed for, at også kvinder kan arve tronen, men i visse tilfælde må en kvinde vige for en mand. Jeg tror, at denne løsning af problemet, selvom den ikke tilfredsstiller kravet om kønnes absolutte ligestilling, vil finde genklang i det danske folk.

Efter forslaget begrænses arveretten til den danske krone til Kong Christian den Tiendes og Dronning Alexandrines efterslægt, hvorimod den gældende tronfølgelov, der er fra 1853, lader arvefølgen ske indenfor Kong Christian den Niendes og Dronning Louises efterslægt. Denne begrænsning er først og fremmest foretaget som følge af overgangen til betinget kvindelig arvefølge.

Jeg føler mig overbevist om, at det danske folk vil omfatte en fremtidig regerende dronning med den samme hengivenhed og ærbødighed, som det i generationer har næret overfor kongerne.

Jeg tillader mig at anbefale forslaget til tronfølgeloven til det høje tings velvillige behandling i forbindelse med behandlingen af grundlovsforslaget. Da forslaget indgår

som et led i grundlovsforslaget, vil det være nødvendigt, at loven er vedtaget og stadfæstet, inden rigsdagen har færdigbehandlet grundlovsforslaget, således at tronfølgelovens titel og dato kan indføres heri.

I disse år er store forandringer undervejs i Grønland. Både folkeligt, økonomisk og socialt sker der en omkalfatring af den enkelte grønlanders liv. På grundlag af Grønlandskommissionens betænkning og i samarbejde med grønlændernes folkevalgte repræsentanter tilstræber man i løbet af få årtier at indpasse bl. a. den højere europæiske teknik i de grønlandske livsvaner.

Det følte derfor som en naturlig ting, da de grønlandske tilfornordnede i rigsdagens Grønlandsudvalg fremsatte ønske om statsretlig ligestilling med den øvrige del af riget. Alle var enige om, at Grønlands optagelse i den danske familie som et helt ligestillet medlem måtte være en konsekvens af disse års arbejde i vor fjerne landsdel. Forfatningskommissionen gik da også straks og enstemmigt ind for denne tanke.

Gennem århundreder har Grønland været en dansk koloni. I fuld overensstemmelse med FN-pagten bliver Grønland nu en integrerende del af Danmarks rige. Heraf følger også, at grønlænderne ligesom den øvrige del af den danske befolkning vil blive repræsenteret i rigsdagen. Kommissionen har fundet denne ændring i Grønlands statsretlige stilling så betydningsfuld, at man har ønsket i en ny første paragraf at markere, at denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks rige.

Personlig er jeg meget glad for den ændring, som nu foreslås. De senere år har jeg på nærmeste hold haft lejlighed til at følge udviklingen i Grønland. Jeg er imponeret over det arbejde, som er i gang, og det har glædet mig at se den modenhed og forståelse, hvormed det grønlandske landsråd har taget stilling til de mange nye problemer. Jeg føler det derfor som noget meget glædeligt, at Danmark atter kan stå som foregangsland ved den nye status, som grønlænderne får efter grundlovsforslaget.

Rigsdagens arbejdsform har længe været underkastet kritik. Det er måske ikke